

WZÓR PISMA

UMOWA PORECZENIA

zawarta w dniu roku w, pomiędzy:

1. (imię, nazwisko, adres, PESEL lub NIP, KRS),
zwanym dalej **Poręczycielem**

a

2. (imię, nazwisko, adres, PESEL lub NIP, KRS),
zwanym dalej **Wierzycielem**

o następującej treści:

§ 1

1. Poręczycielowi znany jest zamiar zawarcia umowy kredytu pomiędzy Wierzycielem a (imię, nazwisko, adres, zwanym dalej Dłużnikiem), na mocy której Wierzycielowi przysługiwać będzie wierzytelność (należność główna) w kwocie **zł. (słownie: złotych).**
2. Termin płatności kwoty określonej w punkcie 1 upłynie najpóźniej w 36-tym miesiącu licząc od dnia udzielenia kredytu.

§ 2

1. Poręczyciel zobowiązuje się do zapłacenia Wierzycielowi kwoty określonej w § 1 (w tym również odsetki i inne należności uboczne wynikające z umowy zawartej pomiędzy Wierzycielem a Dłużnikiem) w przypadku gdy Dłużnik w terminie określonym w § 1 pkt 2 nie wykona zobowiązania.
2. Odpowiedzialność poręczyciela jest ograniczona do kwoty zł. (słownie: złotych).

§ 3

1. W przypadku opóźnienia Dłużnika w wykonaniu zobowiązań wobec Wierzyciela lub w przypadku innego naruszenia postanowień umowy kredytu, o której mowa w § 1, Wierzyciel prześle Dłużnikowi i Poręczycielowi wezwanie do zapłaty, a po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu może żądać od Poręczyciela spełnienia świadczenia.
2. Poręczyciel spełni świadczenie zgodnie z § 2 niniejszej umowy w terminie 14 dni od daty otrzymania od Wierzyciela wezwania do zapłaty.
3. Zapłata nastąpi na rachunek bankowy wskazany w wezwaniu do zapłaty.

MINISTERSTWO
SPRAWIEDLIWOŚCI

www.ms.gov.pl

WZÓR PISMA

§ 4

Poręczenie zostaje udzielone na okres 48 miesięcy liczonych od dnia podpisania niniejszej umowy, wygasa jednak z chwilą całkowitej spłaty zadłużenia wynikającego z umowy kredytu, zawartej pomiędzy Wierzycielem a Dłużnikiem.

§ 5

1. W okresie obowiązywania niniejszej umowy strony zobowiązane są informować się nawzajem na piśmie o każdej zmianie adresu zamieszkania lub siedziby.
2. W razie zaniedbania ww. obowiązku korespondencję wysłaną drugiej stronie listem poleconym na uprzednio wskazany adres i nieodebraną w terminie dwóch tygodni, uważa się po tym terminie za doręczoną.

§ 6

1. Wszelkie zmiany niniejszej umowy wymagają formy pisemnej w postaci aneksu pod rygorem nieważności.
2. Spory powstałe na tle stosowania postanowień niniejszej umowy rozpoznawane będą przez Sąd właściwy miejscowo dla Poręczyciela/Wierzyciela.
3. W sprawach nieuregulowanych powyżej zastosowanie znajdują przepisy powszechnie obowiązującego prawa polskiego.
4. Umowa została sporządzona w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach po jednym dla każdej ze stron.

.....
Wierzyciel

.....
Poręczyciel

Wyjaśnienia:

Definicja poręczenia

Przez zawarcie umowy poręczenia poręczyciel zobowiązuje się wobec wierzyciela do wykonania zobowiązania na wypadek, gdyby dłużnik tego zobowiązania nie wykonał (art. 876 § 1 Kodeksu cywilnego). W ten sposób wzmocniona zostaje wiarygodność dłużnika oraz jego odpowiedzialność wobec wierzyciela.

MINISTERSTWO
SPRAWIEDLIWOŚCI

www.ms.gov.pl

WZÓR PISMA

Przedmiotem poręczenia mogą być zarówno zobowiązania pieniężne jak i niepieniężne, a także zobowiązanie obligujące dłużnika do świadczenia osobistego. Poręczyć można za dług, który wynika z umów (np. umowy kredytu), jednostronnych czynności prawnych bądź też z innych zdarzeń prawnych – na przykład z tytułu zobowiązań alimentacyjnych, czynów niedozwolonych, bezpodstawnego wzbogacenia, prowadzenia cudzych spraw bez zlecenia, etc.

Umowa poręczenia ma charakter akcesoryjny, co oznacza to, że zobowiązanie poręczyciela jest zależne od zobowiązania głównego i zależności tej nie można wyłączyć.

Umowa poręczenia może być odpłatna lub też nieodpłatna. W braku odmiennego postanowienie w umowie uznaje się, że poręczenie zostało udzielone nieodpłatnie.

Zawarcie umowy poręczenia

Umowa poręczenia zawarta zostaje tylko między wierzycielem a poręczycielem – może przy tym zostać zawarta bez zgody, a nawet bez wiedzy dłużnika, który nie jest stroną tej umowy. Wierzycielem i poręczycielem może być zarówno osoba fizyczna, jak i osoba prawna. Po stronie wierzycieli i poręczycieli może występować jedna lub więcej osób.

Kodeks cywilny, dla ważności poręczenia, wymaga formy pisemnej jedynie w odniesieniu do oświadczenia woli poręczyciela (art. 876 § 2 Kodeksu cywilnego). Oświadczenie poręczyciela winno zostać tak sformułowane, aby w dostateczny sposób ujawniało jego wolę udzielenia poręczenia. W oświadczeniu poręczyciela powinna być nadto wskazana osoba dłużnika głównego oraz dług, który poręczenie ma zabezpieczać. Z kolei oświadczenie wierzyciela o przyjęciu poręczenia może być złożone w każdy sposób ujawniający w sposób dostateczny jego wolę (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 sierpnia 1976r., I CR 339/76), czyli również w sposób dorozumiany, poprzez milczące przyjęcie oświadczenia poręczyciela.

Możliwe jest poręczenie za dług przyszły. W związku z tym, że wielkość długu głównego nie jest jeszcze znana, ważność poręczenia za przyszły dług uzależniona jest od oznaczenia przez poręczyciela z góry wysokości do jakiej będzie on odpowiadał (art. 878 § 1 Kodeksu cywilnego).

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego nieważne jest poręczenie obejmujące nieokreśloną grupę zobowiązań dłużnika głównego lub wszystkie zobowiązania dłużnika wobec wierzyciela (tak np. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29 maja 2005r., V CK 827/04).

MINISTERSTWO
SPRAWIEDLIWOŚCI

www.ms.gov.pl

WZÓR PISMA

Zakres odpowiedzialności poręczyciela

Zgodnie z art. 879 § 1 Kodeksu cywilnego o zakresie zobowiązania poręczyciela rozstrzyga rozmiar głównego zobowiązania. Odpowiedzialność poręczyciela nie ogranicza się zatem tylko do wysokości pierwotnego długu (na przykład do kwoty udzielonego kredytu), ale obejmuje także wszelkie ustawowe lub umowne skutki niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez dłużnika głównego (np. odsetki, odszkodowanie, karę umowną). Zobowiązanie poręczyciela nie może przy tym wykraczać poza zakres zobowiązania głównego. Dodatkowa czynność prawna dokonana przez dłużnika z wierzycielem po udzieleniu poręczenia nie może zwiększyć zobowiązania poręczyciela (art. 879 § 2 Kodeksu cywilnego). Poręczyciela nie można bowiem obarczać obowiązkiem dodatkowych świadczeń bez jego woli. Jeśli natomiast w późniejszej umowie wierzyciela z dłużnikiem zobowiązanie główne ulegnie zmniejszeniu, to odpowiednio do tego zmniejszy się również zobowiązanie wynikające z umowy poręczenia.

Poręczenie można ograniczyć do części zobowiązania głównego (wyrażonej procentowo) albo do oznaczonej jego wysokości (wyrażonej kwotowo). Dopuszczalne jest również określenie w umowie czasu trwania odpowiedzialności poręczyciela poprzez wskazanie konkretnej daty lub określonego zdarzenia. Po upływie wskazanego terminu lub wystąpieniu zdarzenia zobowiązanie poręczyciela wygasa nawet jeśli zobowiązanie główne trwa nadal.

Stosownie do art. 881 Kodeksu cywilnego poręczyciel **odpowiada jako współdłużnik solidarny**, a co za tym idzie jego dług staje się wymagalny z chwilą opóźnienia się przez dłużnika głównego ze spełnieniem jego świadczenia (art. 876 § 1 Kodeksu cywilnego). Od tej chwili wierzyciel może żądać spłaty zobowiązania łącznie od dłużnika i poręczyciela (w takim stosunku, który uzna za najbardziej mu odpowiadający) albo też od każdego z nich osobno. Wierzyciel, żądając zapłaty od poręczyciela, nie musi wykazywać, że nie udało mu się wyegzekwować długu z majątku dłużnika.

Poręczyciel odpowiada wobec wierzyciela osobiście a więc całym swoim majątkiem, zarówno teraźniejszym jak i przyszłym.

Jeśli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia wierzyciel powinien niezwłocznie zawiadomić o tym poręczyciela. Jeśli tego nie zrobi ponosi on odpowiedzialność za wszelkie szkody jakie poręczyciel poniósł przez brak zawiadomienia go o opóźnieniu dłużnika. (Art. 880 Kodeksu cywilnego). W szczególności chodzi tu o negatywne konsekwencje związane z brakiem możliwości wcześniejszego zaspokojenia wierzyciela (np. konieczność zapłaty odsetek), do czego poręczyciel był zobowiązany w ramach umowy poręczenia.

W razie śmierci dłużnika głównego dług przechodzi na jego spadkobierców, co nie wpływa na obowiązki poręczyciela wynikające z umowy poręczenia. Poręczyciel nie może też powoływać się na ograniczenia odpowiedzialności spadkobierców dłużnika głównego wynikające z przepisów prawa spadkowego (art. 883 § 3 Kodeksu cywilnego).

MINISTERSTWO
SPRAWIEDLIWOŚCI

www.ms.gov.pl

WZÓR PISMA

Wyłączenie odpowiedzialności poręczyciela

Poręczyciel nie ponosi odpowiedzialności, gdy umowa będąca źródłem zobowiązania jest nieważna. Nieważność umowy poręczenia powoduje np. brak zdolności do czynności prawnych stron zobowiązania głównego. Jednak gdy poręczyciel w chwili zawarcia umowy poręczenia wiedział o braku zdolności do czynności prawnych dłużnika głównego lub z łatwością mógł się o tym dowiedzieć, powinien spełnić świadczenie jako dłużnik główny (art. 877 Kodeksu cywilnego).

Zarzuty przysługujące poręczycielowi przeciwko wierzycielowi

Stosownie do art. 883 § 1 Kodeksu cywilnego poręczyciel może podnieść wobec wierzyciela wszystkie zarzuty przysługujące dłużnikowi głównemu, takie jak np. że:

- nie nadszedł jeszcze termin płatności,
- zobowiązanie wzajemne nie zostało spełnione,
- wierzyciel przyczynił się do powstania szkody,
- przedmiot świadczenia ma wady,
- roszczenie wierzyciela się przedawniło,
- zaspokojono już wierzyciela.

W szczególności poręczyciel może potrącić wierzytelność przysługującą dłużnikowi względem wierzyciela. Co istotne – poręczyciel nie traci powyższych zarzutów, chociażby dłużnik rzekł się ich albo uznał roszczenie wierzyciela (art. 883 § 2 Kodeksu cywilnego).

Poręczyciel może podnosić również zarzuty osobiste – tzn. zarzuty przysługujące mu osobiście wobec wierzyciela, niezależnie od tego, czy przysługują one dłużnikowi głównemu. Może więc powoływać się na wady oświadczenia woli, upływ terminu związania, przedawnienie, czy potrącenie.

Skutki zaspokojenia wierzyciela przez poręczyciela

W przypadku zaspokojenia wierzyciela poręczyciel zostaje zwolniony ze zobowiązania. Dług główny jednak nie wygasa, a poręczyciel wstępuje z mocy ustawy w prawa zaspokojonego wierzyciela do wysokości świadczenia spełnionego zamiast dłużnika na podstawie umowy poręczenia.

W związku z tym poręczyciel może żądać od dłużnika głównego zwrotu wszystkiego, co sam świadczył w związku z umową poręczenia. Natomiast dłużnik ma wobec poręczyciela te same zarzuty, jakie miał wobec wierzyciela. Traci je jednak, gdy mimo wezwania go przez

MINISTERSTWO
SPRAWIEDLIWOŚCI

www.ms.gov.pl

WZÓR PISMA

poręczyciela do wzięcia udziału w procesie między wierzycielem a poręczycielem nie wziął w nim udziału.

Aby zapobiec podwójnemu świadczeniu na rzecz wierzyciela art. 885 Kodeksu cywilnego nakłada na poręczyciela obowiązek niezwłocznego zawiadomienia dłużnika o dokonanej przez siebie zapłacie długu, za który poręczył. Gdyby tego nie uczynił, a dłużnik zobowiązanie wykonał, nie może żądać od dłużnika zwrotu tego, co sam wierzycielowi zapłacił, chyba że dłużnik działał w złej wierze. (spełnił świadczenie mając świadomość zaspokojenia wierzyciela przez poręczyciela).

Podobnie dłużnik główny obowiązany jest zawiadomić poręczyciela o zaspokojeniu wierzyciela jeżeli umowę poręczenia zawarto za wiedzą dłużnika. Jeśli tego nie uczyni, poręczyciel, który zaspokoił wierzyciela, może żądać od dłużnika zwrotu tego, co wierzycielowi zapłacił, chyba że działał w złej wierze (dokonał zapłaty na rzecz wierzyciela wiedząc o wcześniejszym spełnieniu świadczenia przez dłużnika głównego).

Wygaśnięcie umowy poręczenia

Odpowiedzialność poręczyciela wygasa wraz z wygaśnięciem długu głównego. Zobowiązanie główne wygasa w przypadku:

- wykonania zobowiązania przez dłużnika,
- potrącenia, zwolnienia z długu, a także odnowienia, chyba że poręczyciel zgodził się na dalsze trwanie poręczenia (art. 498 – 508 Kodeksu cywilnego),
- skutecznego złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego (art. 467 Kodeksu cywilnego),
- świadczenia w miejsce wykonania,
- niemożliwości świadczenia (475 § 1 Kodeksu cywilnego).

Ponadto zobowiązanie poręczyciela wynikające z umowy poręczenia wygasa w razie przejęcia długu (wstąpienia osoby trzeciej na miejsce dłużnika), chyba że poręczyciel zgodził się na dalsze trwanie zabezpieczenia.

Poręczenie nie wygasa natomiast w przypadku przelewu wierzytelności, o którym mowa w art. 509 § 1 i 2 Kodeksu cywilnego.

Zobowiązanie poręczyciela może również wygasnąć na skutek innych zdarzeń określonych w umowie poręczenia. Możliwe jest również zwolnienie poręczyciela z odpowiedzialności.

Poręczyciel może wypowiedzieć umowę, odwołując tym samym udzielone poręczenie, w razie bezterminowego poręczenia za dług przyszły, musi to jednak uczynić przed powstaniem długu (art. 878 § 2 Kodeksu cywilnego). Odwołanie następuje w drodze oświadczenia poręczyciela skierowanego do wierzyciela.

MINISTERSTWO
SPRAWIEDLIWOŚCI

www.ms.gov.pl

WZÓR PISMA

Jeżeli termin płatności długu nie jest oznaczony albo jeżeli płatność długu zależy od wypowiedzenia, poręczyciel może po upływie sześciu miesięcy od daty poręczenia, a jeżeli poręczył za dług przyszły – od daty powstania długu – żądać, aby wierzyciel wezwał dłużnika do zapłaty albo z najbliższym terminem dokonał wypowiedzenia. Jeżeli wierzyciel nie uczyni zadość powyższemu żądaniu, zobowiązanie poręczyciela wygasa.

Inne rodzaje poręczenia

- podporęczenie, tj. poręczenie za zobowiązanie poręczyciela. Podporęczyciel odpowiada wówczas wraz z poręczycielem bezpośrednio wobec wierzyciela natomiast roszczenia zwrotne przysługują mu wyłącznie wobec poręczyciela (a nie wobec dłużnika głównego),
- tzw. awal czyli poręczenie wekslowe, które stanowi zabezpieczenie zapłaty całości lub części sumy wekslowej,
- poręczenie w prawie karnym – oznacza pieniądze, papiery wartościowe ale też osobiste zapewnienie poręczyciela, złożone jako gwarancja, że oskarżony, pozostając na wolności, stawia się na każde wezwanie prokuratora lub sądu i nie będzie utrudniał postępowania.

MINISTERSTWO
SPRAWIEDLIWOŚCI

www.ms.gov.pl

FUNDACJA TAURUS

